

Berigtigelse af meddelelse om afgørelse fra dagpengeudvalget

FOB nr. 82.262

Henstillet til dagpengeudvalget over for en klager at tage stilling til, hvilken betydning der skulle tillægges en fejlagtig meddelelse om en afgørelse fra dagpengeudvalget. Sikringsstyrelsen havde som sekretariat for dagpengeudvalget på egen hånd berigtiget meddelelsen om afgørelsen.

(J. nr. 1981-1105-04).

A klagede til mig over dagpengeudvalgets afgørelse i skrivelse af 19. august 1981, hvorved udvalget tilbagekaldte og ændrede sin tidligere afgørelse i skrivelse af 3. juli 1981.

Det fremgik af sagen, at A, der driver en legetøjsforretning, havde klaget til dagpengeudvalget over en afgørelse fra social- og sundhedsforvaltningen i sin kommune om omfanget af hans forpligtelse til at betale sygedagpenge under en juleassistance, B's sygdom. I anledning af denne klage udarbejdede sikringsstyrelsen et oplæg til dagpengeudvalgets møde den 19. juni 1981 vedrørende A's sag. Mødeoplægget indeholdt bl.a. følgende afsnit, der var sagsbehandlerens indstilling om den afgørelse, dagpengeudvalget skulle træffe:

»Dagpengeudvalget har på sit møde den 19. juni 1981 truffet den afgørelse, at arbejdsgiveren er forpligtet til at udbetale dagpenge for det omhandlede sygefravær til og med den 23. december 1980, da udvalget efter det oplyste ikke finder det godtgjort, at arbejdsaftalen gik længere end til denne dato.«

På sit møde fulgte dagpengeudvalget ikke indstillingen. Udvalget ændrede bl.a. det givne afsnit, således at det fik følgende formulering:

»Dagpengeudvalget har på sit møde den 19. juni 1981 truffet den afgørelse, at arbejdsgiveren er forpligtet til at udbetale dagpenge i hele arbejdsgiverperioden, da sikrede efter det oplyste må anses for at have været beskæftiget som løsarbejder, jfr. sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 273 af 28. maj 1974, § 3.«

Ved udfærdigelsen af skrivelsen med meddelelsen til A om dagpengeudvalgets afgørelse skete der i sikringsstyrelsen den fejl, at den oprindelige - og ikke fulgte - indstilling i mødeoplægget ikke blev ændret i overensstemmelse med dagpengeudvalgets beslutning.

Meddelelsen om dagpengeudvalgets afgørelse i skrivelse af 3. juli 1981 til A fik derfor det fejlagtige indhold, at udvalget havde truffet afgørelse om, at han alene skulle betale sygedagpenge til B for tiden til og med den 23. december 1980.

Social- og sundhedsforvaltningen i X kommune gjorde under en telefonsamtale den 4. august 1981 sikringsstyrelsen opmærksom på, at meddelelsen om dagpengeudvalgets afgørelse i skrivelse af 3. juli 1981 var i strid med de gældende regler om dagpenge.

Uden på ny at forelægge sagen for dagpengeudvalget sendte sikringsstyrelsen (som sekretariat for dagpengeudvalget) A med sin skrivelse af 19. august 1981 den korrekte meddelelse om dagpengeudvalgets afgørelse, hvorefter han var pligtig til at betale sygedagpenge til B i hele arbejdsgiverperioden.

I en udtalelse i anledning af A's klage til mig anførte sikringsstyrelsen bl.a. følgende:

»Der har ... ikke været tale om nogen ændring af en afgørelse, der er truffet af dagpengeudvalget, men om en berigtigelse af den meddelelse vedrørende udvalgets afgørelse af 19. juni 1981, der blev udsendt den 3. juli 1981.

...

Sikringsstyrelsen beklager meget, at der ved fejlekspeditionen er givet (A) det indtryk, at der var truffet en afgørelse, der var fordelagtigere for ham (men ugunstigere for den ansatte) end udvalgets virkelige afgørelse. Det tilføjes, at det er første gang, at der er sket en fejlekspedition af denne karakter. Fejlen skyldes bl.a., at man under hensyn til sagernes store antal har fundet det rimeligt at tilrettelægge mødebehandlingen og udsendelsen af afgørelsen på den praktiske måde, at afgørelserne skrives på grundlag af indstillingen til mødet med de ændringer, der måtte ske på selve mødet. Den nu foreliggende klagesag har givet anledning til, at kontrolforanstaltningerne i forbindelse med udsendelsen af udvalgets afgørelser er skærpet.

...«

Sagen gav mig anledning til følgende bemærkninger (i en skrivelse til A):

»...

En forvaltningsmyndigheds afgørelse bliver først retlig virksom, når den bekendtgøres for adressaten. Denne bekendtgørelse må foretages af den myndighed, som har truffet afgørelse i sagen, eller som i øvrigt i henhold til særlige regler er beføjet til at foretage denne. Jeg forstår, at det er fast praksis, at dagpengeudvalgets afgørelser, der træffes i et møde, på udvalgets vegne bekendtgøres af sikringsstyrelsen, der fungerer som sekretariat for udvalget. Den meddelelse om udvalgets afgørelse, som De modtog med skrivelsen af 3. juli 1981, må herefter anses som dagpengeudvalgets afgørelse i sagen, uanset at meddelelsen som følge af en fejlekspedition i sekretariatet ikke indeholdt en korrekt gengivelse af den afgørelse, som udvalget faktisk havde truffet på sit møde den 19. juni 1981.

Efter retsplejelovens § 221, stk. 1, kan retten til enhver tid i embeds medfør eller ifølge begæring berigtige skrivefejl, som er indløbet i henseende til ord, navne eller tal, blotte regnefejl samt sådanne fejl og forglemmelser, som alene vedrører udfærdigelsens form. Efter retspraksis omfatter denne adgang til berigtigelse ikke fejl, der vedrører de materielle spørgsmål, dommen tager stilling til, jfr. således højesteretskendelsen i Ugeskrift for Retsvæsen 1972, s. 947.

I den forvaltningsretlige litteratur antages der at gælde en tilsvarende berigtigelsesadgang i forhold til administrative myndigheders afgørelser, jfr. f.eks. § 14, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 372 af 16. juli 1975 af forretningsorden for miljøankenævnet. Adgangen for en forvaltningsmyndighed til at gribe ind over for afgørelser, der er meddelt adressaten, under henvisning til at der er begået fejl, er imidlertid videregående, idet fejlekspedition i et vist omfang kan redresseres inden for rammerne af forvaltningsrettens almindelige regler om tilbagekaldelse af forvaltningsakter. Den nærmere afgrænsning af adgangen til berigtigelse kan på denne baggrund give anledning til nogen tvivl, se nærmere Poul Andersen: Dansk Forvaltningsret (5. udg., 1965), s. 484 med note 6, der bl.a. peger på, at det formentlig må tillægges betydning, dels om fejlen er mere eller mindre åbenbar, dels om der er hengået kortere eller længere tid, siden afgørelsen blev meddelt.

I det foreliggende tilfælde er der ikke tale om en berigtigelse, der er omfattet af den adgang til at foretage berigtigelser, som er beskrevet i retsplejelovens § 221, stk. 1. Allerede under hensyn hertil finder jeg, at det, sikringsstyrelsen foretog med skrivelse af 19. august 1981, falder klart udenfor, hvad et sekretariat for et kollegialt forvaltningsorgan kan foretage på egen hånd.

Jeg har derfor samtidig hermed henstillet til dagpengeudvalget over for Dem at tage stilling til, hvilken betydning der skal tillægges den meddelelse om dagpengeudvalgets afgørelse, der blev udsendt den 3. juli 1981. Jeg har ikke fundet i den forbindelse at burde give udtryk for nogen opfattelse af, hvorvidt sagen må bedømmes på grundlag af den forvaltningsretlige opfattelse om adgangen til at foretage berigtigelse eller på grundlag af den forvaltningsretlige opfattelse om adgangen til at tilbagekalde forvaltningsafgørelser. Jeg har heller ikke - således som sagen stiller sig - fundet at burde udtale mig om rigtigheden af dagpengeudvalgets beslutning på mødet den 19. juni 1981.

Jeg har bedt dagpengeudvalget om at underrette mig om, hvad der videre sker i sagen.«

I anledning af min henstilling behandlede dagpengeudvalget sagen på ny i et møde. I en skrivelse til A udtalte udvalget herefter, at meddelelsen af 19. august 1981 angav den rigtige afgørelse af sagen efter dagpengeloven. Imidlertid havde udvalget på baggrund af den fejlekspektion, der var sket ved meddelelsen af 3. juli 1981 til A, besluttet, at A kun skulle betale dagpenge for perioden til og med den 23. december 1980.

Jeg meddelte herefter dagpengeudvalget, at jeg ikke foretog videre i sagen.